

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for, synes jeg, en god debat. Der kom mange gode synspunkter frem, og der kom også mange forklaringer på, hvorfor man kan komme ud på skråplanet som ung, når det drejer sig om at påbegynde en kriminel løbebane.

Der er til gengæld også fra alle sider givet udtryk for – og det viser, at her kan vi nok samle Folketinget – at det, der skal til, er en samlet, koordineret indsats, der forebygger, at vi får nye unge ind i kriminalitetsspiralen, hvor det at stive sin egen selvtilid af med kriminelle handlinger, som hr. Jacob Haugaard var inde på, er noget, der finder sted under indtagelse af forskellige stoffer og også i mange tilfælde i forbindelse med blandingsmisbrug.

Det er meget vigtigt, at der her foregår en samlet, koordineret indsats. Som hr. Jacob Haugaard også var inde på, spiller skolen en meget vigtig rolle, men vi må ikke glemme forældrene, og det er der også mange, der har påpeget. Vi har som forældre et umiddelbart ansvar og det nærmeste ansvar for at sikre, at vores børn og unge oplever en god opvækst og finder rammer, værdier og holdninger til deres liv, til andre og til samfundet. Vi oplever den meget store kriminalitet dér, hvor nogle er kommet helt derud, hvor både respekten for dem selv og for andre er slidt væk.

En samlet, koordineret indsats er at sikre, som jeg også indledte med, og som fru Sonja Mikkelsen fulgte op med her til sidst, at de generelle samfundsmæssige forhold for unges opvækst er i orden, at der er uddannelsesmuligheder, og at der er arbejde. Det har en klart præventiv virkning, også når det drejer sig om kriminalitet, og det giver betydelsen på et godt voksenliv.

Flere af ordførerne har tilkendegivet enighed i denne samlede indsats med forebyggelse og med støtte og hjælp til forældrene også dér, hvor forældreansvaret kan være svært at praktisere i virkelighedens verden. Det lover godt for den fremtidige proces både her i Folketingssalen og under udvalgsbehandlingen af de lovforslag, som regeringen har fremsat som et led i en samlet handlingsplan bl.a. over for voldskriminalitet.

Så har der udspundet sig en debat – og det gør der som regel altid her i Folketingssalen – om, hvad er op og ned på tingene: Hvad viser fakta, og hvad viser de tørre tal? Det er som regel sådan, at vi alle sammen er i stand til at finde et eller andet tal som bevisførelse for, at vores argument er rigtigt.

Jeg skal ikke gå ind og være overdommer i debatten om, hvorvidt det går op, eller det går ned, men jeg kan sige, at Danmarks Statistiks tal, når det drejer sig om kriminalstatistikken, viser, at der er et klart fald i antallet af unge, hvis sager kommer til afgørelse. I 1986 var antallet af afgørelser over for unge under 18 år 10.074, og det tal er i 1994 nede på 8.438 tilfælde.

Jeg må så til gengæld indrømme, at en anden taler, nemlig ordføreren for forespørgerne, har ret i, at tallene her også afslører, at det desværre ikke er straffelovsovertrædelserne, der markerer sig som årsag til faldet. Det er færdselsovertrædelserne, som er årsag til, at der har været et fald i statistikken over unges kriminalitet. Her er antallet af færdselsovertrædelser faldet fra 4.606 i 1986 til 2.928 i 1994. Jeg tror, de fleste af os nok har en formodning om, at det kan skyldes, at det ikke længere er så meget in at køre på knallert. Her tror jeg, en meget stor del af forklaringen er på, at der været så stort et fald i færdselsovertrædelserne.

Det fremgår af de statistiske opgørelser, at straffelovsovertrædelserne ligger stabilt uden det store udsving over årene på omkring 4.700 tilfælde. Derfor er det et vigtigt tema, vi diskuterer, og det er baggrunden for, at regeringen har taget dette yderligere initiativ til voldspakken i forhold til initiativerne fra 1993-94. Vi kommer her med en samlet handlingsplan, der sætter ind med den meget brede præventive indsats.

Så skal jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, som meget tidligt i debatten stillede mig det spørgsmål om den personlige skyld og det personlige ansvar, om regeringen synger med på musikgruppen TV 2's omkvæd: Det er samfundets skyld. Nej, det gør regeringen ikke. Regeringen mener klart, at man har et personligt ansvar, og at man har en personlig skyld. Det er baggrunden for, at vi overhovedet straffer.

Men vi mener til gengæld også, at det problem, at nogle kan komme ud i at ifalde et personligt ansvar, at have en personlig skyld, også kan være forbundet med, at samfundet ikke giver alle de samme betingelser og de samme muligheder eller i hvert fald skaber baggrund for, at der er brug for alle. Det er årsagen til, at vi i regeringen er så stærkt optaget af at forebygge, at mennesker kommer ud i at skulle ifalde et personligt ansvar og påtage sig en personlig skyld. Men når man er kommet derud, er der ingen tvivl om, at vi også mener, at det er nødvendigt at markere afstand og at markere et strafansvar.